



ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobkyne: **npor. Ing. D. Š.**, nar. X., bytom Z, D. E1, zastúpená advokátom *JUDr. J. Š., Advokátska kancelária, B. H.*, proti žalovanému: **Veliteľstvo vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky vo Zvolene, zastúpené veliteľom vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky vo Zvolene genmjr. Ing. J. B.**, so sídlom vo Zvolene, J. Jiskru 10, zastúpené Ministerstvom obrany Slovenskej republiky, Úrad právnych služieb, Kutuzovova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.p.: VVzS-203-4/2010 zo dňa 24. mája 2010, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/76/2010 - 29 zo dňa 28. januára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/76/2010 - 29 zo dňa 28. januára 2011 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného Č.p.: VVzS-203-4/2010 zo dňa 24. mája 2010 a súčasne prvostupňové správne rozhodnutie a to disciplinárny rozkaz Č.p.: bvrps-62-18/2010 zo dňa 23. apríla 2010 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobkyni náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom rozhodnutie žalovaného uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia podľa § 250j ods. 3 O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní veci z obsahu pripojených administratívnych spisov žalovaného zistil, že prvostupňový správny orgán Veliteľ brigády velenia, riadenia a prieskumu Vojenského útvaru 3030, Borovianska cesta 1, Zvolen disciplinárnym rozkazom Č.p.: bvrps-62-18/2010 zo dňa 23. apríla 2010 rozhodol podľa § 122 ods. 2, § 124 a § 125 písm. b) zákona č. 346/2005 Z.z. a podľa článku 1

služobného predpisu Hlavného veliteľa ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 1/2007 o uložení disciplinárneho opatrenia žalobkyňa a to zníženie služobného platu o 10 % na jeden mesiac z posledného priznaného služobného platu; rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe dôkazov vyšetrovacieho spisu č. UVPBV-26/00 a DTČ-2010 a výpovedí svedka kpt. Ing. P. K. je zrejmé, že žalobkyňa porušila základnú povinnosť profesionálneho vojaka, dodržiavať služobnú disciplínu a dodržiavať ustanovenia Etického kódexu profesionálneho vojaka tým, že dňa 28.2.2010 v čase od 7.10 h do 7.30 h v sále strediska riadenia a uvedomovania, situovanej v budove č. 8 v objekte VÚ 3030 Zvolen urazila svojho nadriadeného mjr. Ing. P. V., keď mu povedala, že je neschopný vyšší dôstojník; prvostupňový správny orgán konštatoval, že pri určení výšky disciplinárneho opatrenia prihliadol na charakter porušenia základných povinností, na skutočnosť, že k porušeniu došlo pred nadriadeným mjr. V. a žalobkyňa ešte nebola disciplinárne riešená; na základe odvolania žalobkyne proti prvostupňovému správne rozhodnutiu Veliteľstvo vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky vo Zvolene zastúpené veliteľom vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky prvostupňové rozhodnutie potvrdilo a odvolanie zamietlo; v záhlaví napadnutého rozhodnutia žalovaný opísal disciplinárne previnenie, ktorého sa mala žalobkyňa dopustiť; rozhodnutie odôvodnil tým, že počas disciplinárneho konania bolo zistené, že žalobkyňa porušila základnú povinnosť profesionálneho vojaka – dodržiavať služobnú disciplínu a dodržiavať ustanovenia Etického kódexu PrV skutkom kladeným jej za vinu, vyjadrenie žalobkyne „ste neschopný vyšší dôstojník“ adresované voči ktorémukoľvek vyššiemu dôstojníkovi považoval vzhľadom na dosiahnutú vojenskú hodnosť žalobkyne za závažné porušenie štandardov správania sa nielen medzi dôstojníkmi, ale aj medzi príslušníkmi OS SR – profesionálnymi vojakmi všeobecne; konštatoval, že v prípade, ak sa takéhoto konania dopustila dôstojníčka voči svojmu priamemu nadriadenému, je preto ešte závažnejšie, keďže pri vyjadrení bol prítomný aj svedok a mohlo toto vyjadrenie vyvolať spochybnenie a zníženie dôvery a funkcie nadriadeného vo vzťahu k podriadenému.

Krajský súd zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a postupu im predchádzajúceho posudzoval podľa § 81 zákona o štátnej službe v spojení s § 82 ods. 2, písm. b) zákona o štátnej službe, s § 123 zákona o štátnej službe, s § 124 zákona o štátnej službe a s § 126 ods. 1 zákona o štátnej službe a súčasne v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v spojení s § 47 ods. 1 až 3 správneho poriadku a s § 59 ods. 1 až 3 správneho poriadku, ktoré právne normy citoval.

Krajský súd poukázal na to, že ak príslušný orgán, ktorý v rámci výkonu svojich kompetencií zistí, že bolo spáchané disciplinárne previnenie, je povinný o ňom rozhodnúť a páchatelovi uložiť sankciu, pričom záver o tom, že určitým konaním alebo nekonaním boli naplnené znaky tvoriace skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia, príslušný orgán nemôže urobiť inak ako vo forme rozhodnutia disciplinárnym rozkazom o uložení disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie s tým, že predmet rozhodnutia musí byť špecifikovaný identifikačnými znakmi presným vymedzením, o ktoré konkrétne konanie (nečinnosť) konajúceho ide tak, aby boli naplnené znaky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia, t.j. že určitým konaním (opomenutím) bola naplnená tak objektívna ako aj subjektívna stránka disciplinárneho previnenia. Súčasne poukázal na to, že takýto výrok musí obsahovať aj právnu kvalifikáciu disciplinárneho previnenia s odkazom na príslušné ustanovenia zákona, podľa ktorých je vo výroku uvedené konanie disciplinárnym previnením a súčasťou rozhodnutia pri disciplinárnom previnení je aj rozhodnutie o disciplinárnom opatrení za nedovolené konanie.

Podľa názoru krajského súdu výrok rozhodnutia o disciplinárnom previnení, ktorý obsahuje len rozhodnutie o sankcii a odkaz na ustanovenia zákona o disciplinárnej zodpovednosti, je výrokom, ktorý je v rozpore s § 47 ods. 2 správneho poriadku, majúci za to,

že prvostupňové rozhodnutie, ktorého výrok neobsahuje rozhodnutie o tom, že bolo spáchané disciplinárne previnenie, t. j. o tom, že určité konanie žalobkyne, resp. nekonanie, príslušný orgán vyhodnotil ako konanie naplňajúce znaky disciplinárneho previnenia, neobsahuje vecné rozhodnutie o spáchaní disciplinárneho previnenia. Krajský súd konštatoval, že výrok rozhodnutia vydaného v prvom stupni obsahuje len disciplinárne opatrenie, t. j. rozhodnutie o uložení sankcie a takéto rozhodnutie, pre nedostatok rozhodnutia o spáchaní skutku, nespĺňa základnú požiadavku určitosti, zrozumiteľnosti a preskúmateľnosti, a preto je v rozpore s § 47 ods. 2 správneho poriadku, z ktorých bolo potrebné toto rozhodnutie v rámci odvolacieho správneho konania zrušiť. Vyslovil názor, že pokiaľ žalovaný ako odvolací správny orgán prvostupňové správne rozhodnutie nezrušil z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti, rozhodol v rozpore s citovaným ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku. Ďalej poukázal na to, že odvolací správny orgán nemá v kompetencii nahrádzať chýbajúce prvostupňové rozhodnutie svojím rozhodnutím. Konštatoval, že pokiaľ žalovaný do záhlavia svojho rozhodnutia zahrnul opis konania, ktoré podľa odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia malo byť disciplinárnym previnením, zaradením opisu tohto konania nemožno odstrániť nedostatok prvostupňového rozhodnutia spočívajúci v neúplnosti výroku s tým, že potvrdiť prvostupňové rozhodnutie možno len v takom znení a rozsahu, v akom bolo vydané.

Krajský súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalovaného, ktorou namietal, že disciplinárna právomoc podľa služobného predpisu Hlavného veliteľa ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 1 zo 17. októbra 2007 patrí vedúcemu služobného úradu a veliteľovi a nie služobnému úradu ani vojenskému útvaru (Veliteľstvo vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky vo Zvolene), a preto len vedúceho služobného úradu alebo veliteľa možno považovať za fyzickú osobu v zmysle § 244 ods. 2 O.s.p., ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb a teda za správny orgán, rozhodnutia ktorého sú preskúmateľné podľa 5. časti O.s.p. o správnom súdnictve, tvrdiac, že v predmetnej veci žalovaným nemôže byť Veliteľstvo vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky vo Zvolene, ale len Veliteľ vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky, namietajúc preto nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného uvedeného v žalobe a žiadajúc, aby bola žaloba voči nemu zamietnutá. Krajský súd poukázal na to, že je nepochybné, že zákon o štátnej službe profesionálnych vojakov dáva kompetenciu rozhodovať vedúcemu služobného úradu tak, ako je vymedzený v §-och 5, 6, 7. Konštatoval, že o odvolaní žalobkyne proti disciplinárnemu rozkazu rozhodol veliteľ, ktorý sa v záhlaví svojho rozhodnutia označil presne tak, ako ho žalobkyňa označila v žalobe. Mal za to, že takáto námietka nie je právne relevantná, keďže žaloba kopíruje zrejmu chybu napadnutého rozhodnutia, pričom túto zrejmu chybu správny orgán neodstránil, a preto nie je možné túto zrejmu chybu pričítať na ťarchu žalobkyne.

Krajský súd s odkazom na uvedené dôvody napadnuté rozhodnutie podľa § 250j ods. 3 O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie.

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 246c ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobkyni nepriznal náhradu trov konania, pretože návrh na náhradu trov konania nepodala.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne.

V dôvodoch odvolania vytýkal súdu prvého stupňa, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal nedostatok pasívnej legitímácie Veliteľstva vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky vo Zvolene. Uviedol, že žalované veliteľstvo vzdušných síl nie je ani orgánom štátnej správy, ani orgánom územnej samosprávy, ani orgánom záujmovej samosprávy a ani právnickou alebo fyzickou osobou, ktorej by zákonodarca zveril rozhodovanie o právach alebo povinnostiach fyzických

a právnických osôb v oblasti verejnej správy, teda nie je orgánom, rozhodnutia ktorého sú súdy podľa § 244 O.s.p. oprávnené preskúmať. Poukázal na to, že podľa § 127 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. predmetné rozhodnutie bol oprávnený vydať len veliteľ v rámci disciplinárnej právomoci a nie veliteľstvo, teda len veliteľ môže byť pasívne legitimovaný. Tvrdil, že v predmetnej právnej veci ide o preskúmavanie rozhodnutia, ktorým bol potvrdený disciplinárny rozkaz o uložení disciplinárneho opatrenia žalobkyni - profesionálnej vojačke, a preto nejde ani o rozhodnutie v oblasti verejnej správy, ale o rozhodnutie v rámci pracovnoprávneho vzťahu medzi zamestnávateľom a zamestnancom, z ktorých dôvodov žalované Veliteľstvo vzdušných síl nemožno považovať ani za správny orgán v zmysle § 244 ods. 2 O.s.p. a len vedúceho služobného úradu alebo veliteľa možno považovať za fyzickú osobu v zmysle § 244 ods. 2 O.s.p., ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb, a teda za správny orgán, rozhodnutia ktorého sú preskúmateľné podľa piatej časti O.s.p. o správnom súdnictve. Dôvodil, že podľa § 250 ods. 4 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaný správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni, pričom v predmetnej veci je nesporné, že v poslednom stupni rozhodol veliteľ vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky a teda žalovaným nemôže byť Veliteľstvo vzdušných síl, ale veliteľ vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky, na ktorej skutočnosti nemôže nič zmeniť ani záhlavie napadnutého rozhodnutia, v ktorom je uvedené Veliteľstvo vzdušných síl, keďže z obsahu § 250 ods. 4 O.s.p. jednoznačne vyplýva, kto je žalovaným, a preto ak žalovaným v predmetnej veci môže byť a je len veliteľ, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, nemožno za riadne žalovaný subjekt považovať organizačnú zložku, ktorej je tento subjekt veliteľom. Súčasne poukázal na to, že žalobkyňa bola v konaní zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom a ten by mal vedieť, kto je žalovaným v konaní o preskúmanie správnych rozhodnutí súdom a mal by vedieť z obsahu rozhodnutia aj prečítať, kto v poslednom stupni rozhodol.

Vytykal súdu prvého stupňa procesné pochybenie, keď bez toho, aby žalobca uplatnil žalobu proti veliteľovi Vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky a bez toho, aby súd akokoľvek o zmene žalovaného procesne rozhodol, vydal rozsudok proti veliteľovi vzdušných síl, ktorý nebol žalovaný a teda nemohol byť ani účastníkom konania. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 87/98, z ktorého právnej vety jednoznačne vyplýva, že vada konania uvedená v § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku sa musí týkať iba účastníka konania, t. j. toho, kto v konaní vystupoval ako žalobca a žalovaný alebo toho, ktorého zákon za účastníka označuje; v sporových konaniach, ktoré môžu začať iba na základe návrhu, nemožno za účastníka konania považovať toho, kto nebol žalobcom v žalobe označený ako žalovaný, a to ani v prípade, že sa ho vec inak týka; nesprávne určenie okruhu účastníkov v sporovom konaní nemôže súd odstrániť z úradnej povinnosti.

K veci samej uviedol, že na prejednanie disciplinárneho previnenia sa všeobecný predpis o priestupkoch nevzťahuje. Prejednanie disciplinárneho previnenia je upravené výlučne v zákone č. 346/2005 Z.z.. Tvrdil, že aj v prípade, ak by sa na disciplinárne konanie správny poriadok vzťahoval, rozhodnutie prvostupňového orgánu bolo vydané v súlade s § 47 ods. 2 Správneho poriadku. Zastával názor, že z uvedeného ustanovenia nevyplýva, že by výrok o uložení disciplinárneho opatrenia musel obsahovať aj rozhodnutie o tom, že bolo spáchané disciplinárne previnenie, teda vecné rozhodnutie o spáchaní disciplinárneho previnenia. V tejto súvislosti poukázal analogicky na zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a to na § 51 a § 77, konštatujúc, že výrok rozhodnutia č. bvrps-62-18/2010 z 23. apríla 2010 o uložení disciplinárneho opatrenia spĺňa všetky náležitosti rozhodnutia podľa § 47 správneho poriadku a teda aj rozhodnutie odvolacieho

orgánu o odvolaní proti disciplinárnemu rozkazu č. p. VVzS-203-4/2010 z 24. mája 2010 po preskúmaní napadnutého rozhodnutia bolo vecne správne.

Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrila, odvolací návrh nepodala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalovaného (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s ust. § 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok, ktorým krajský súd vyhovel žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, žiadajúc ho zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - disciplinárny rozkaz Č. p.: bvrps-62-18/2010 zo dňa 23. apríla 2010, ktorým žalobkyni podľa § 122 ods. 2, § 124 a § 125 písm. b) zákona č. 346/2005 Z.z. a podľa článku 1 služobného predpisu Hlavného veliteľa ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 1/2007 bolo uložené disciplinárne opatrenie a to zníženie služobného platu o 10 % na jeden mesiac z posledného priznaného služobného platu, a preto odvolací súd v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami uplatnenými účastníkmi v preskúmaní konaní a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu ako aj zákonnosť prvostupňového správneho orgánu a konania im predchádzajúce.

Predmetom preskúmanieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný rozhodoval s konečnou platnosťou o uložení disciplinárneho opatrenia žalobkyne.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu súdu prvého stupňa, ktorého súčasťou tvoril administratívny spis, zistil, že plk. gšt. Ing. J. G., veliteľ brigády velenia, riadenia a prieskumu ako prvostupňový správny orgán vydal disciplinárny rozkaz Č. p.: bvrps-62-18/2010 zo dňa 23. apríla 2010, ktorým podľa § 122 ods. 2, § 124 a § 125 písm. b) zákona č. 346/2005 Z.z. a podľa článku 1 služobného predpisu hlavného veliteľa ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 1/2007 uložil žalobkyni disciplinárne opatrenie a to zníženie služobného platu o 10 % na jeden mesiac z posledného priznaného služobného platu; rozhodnutie bolo vydané pod hlavičkou Vojenský útvar 3030 Zvolen; z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že disciplinárne opatrenie bolo žalobkyni uložené z dôvodu, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že urazila svojho nadriadeného mjr. Ing. P. V., keď dňa 28.2.2010 v čase od 7.10 h do 7.30 h v sále strediska riadenia a uvedomovania, situovanej v budove č. 8 v objekte VÚ 3030 Zvolen mu povedala, že je neschopný vyšší dôstojník. Proti uvedenému rozhodnutiu sa žalobkyňa odvolala. Veliteľstvo vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky vo Zvolene zastúpené veliteľom vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky rozhodlo o jej odvolaní rozhodnutím Č.p.: VVzS-203-4/2010 zo dňa 24. mája 2010 (rozhodnutie napadnuté žalobou) tak, že odvolanie zamietlo a napadnuté rozhodnutie potvrdilo. V úvodnej časti uvedeného rozhodnutia je uvedený skutok, na základe ktorého sa žalobkyňa mala dopustiť disciplinárneho previnenia. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že počas

disciplinárneho konania bolo preukázané, že žalobkyňa porušila základnú povinnosť profesionálneho vojaka – dodržiavať služobnú disciplínu a dodržiavať ustanovenia Etického kódexu PrV skutkom kladeným jej za vinu. Odvolací správny orgán konanie, ktorého sa mala žalobkyňa dopustiť, považoval vzhľadom na jej dosiahnutú vojenskú hodnosť za závažné porušenie štandardov správania sa nielen medzi dôstojníkmi, ale aj medzi príslušníkmi OS SR – profesionálnymi vojakmi všeobecne. Konštatoval, že v prípade, ak sa takéhoto konania dopustila dôstojníčka voči svojmu priamemu nadriadenému, je preto ešte závažnejšie, keď pri vyjadrení bol prítomný aj svedok, čím mohlo toto vyjadrenie vyvolať spochybnenie a zníženie dôvery a funkcie nadriadeného vo vzťahu k podriadenému. Podľa názoru odvolacieho správneho orgánu v konaní bolo dostatočne preukázané, že žalobkyňa svojím konaním, označením svojho nadriadeného mjr. Ing. P. V. za neschopného vyššieho dôstojníka, porušila ustanovenia § 119 ods. 1 písm. a/, g/ ako aj § 117 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. a čl. 13 ods. 1 Zák-3 Vnútorný poriadok ASR a čl. 2 ods.5 a čl. 3 ods. 2 služobného predpisu HSÚ pre štátnu službu profesionálnych vojakov č. 29/2007 – Etického kódexu profesionálneho vojaka OS SR.

Podľa § 81 zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 346/2005 Z.z.“) na konanie vo veciach služobného pomeru profesionálneho vojaka sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní /správny poriadok/ v znení neskorších predpisov), ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 82 ods. 2 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z.z. rozhodnutím na účely tohto zákona sa rozumie rozhodnutie aj disciplinárny rozkaz vedúceho služobného úradu alebo veliteľa vo veciach disciplinárnych opatrení, vo veciach zahľadania disciplinárneho opatrenia a vo veciach disciplinárnych odmien v prípadoch uvedených v § 125, 133 a § 134 ods. 1.

Podľa § 124 zákona č. 346/2005 Z.z. disciplinárnym previnením je zavinené porušenie alebo nesplnenie povinností profesionálneho vojaka, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom; zavineným porušením alebo nesplnením povinností sa rozumie úmyselné alebo nedbalostné konanie profesionálneho vojaka.

Podľa § 125 písm. a/, b/ zákona č. 346/2005 Z.z. disciplinárnym opatrením je písomné pokarhanie, zníženie služobného platu až o 15 % najdlhšie na tri mesiace z posledného priznaného služobného platu.

Podľa § 126 ods. 1, zákona č. 346/2005 Z.z. disciplinárne opatrenie možno uložiť, ak sa preukázalo, že profesionálny vojak disciplinárne previnenie spáchal a ak na nápravu a obnovenie služobnej disciplíny za menej závažné konanie nepostačuje prerokovanie disciplinárneho previnenia.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - ďalej len „správny poriadok“, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1, 2, 3, 4, 5 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať. Poučenie obsahuje aj údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom.

V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

Podľa § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Odvolačný súd po preskúmaní rozhodnutí a postupu správnych orgánov oboch stupňov v danej veci dospel k záveru, že správne orgány v danom prípade nekonali v intenciách citovaných právnych noriem, a svojím postupom sa dopustili takej vady, ktorá spôsobila nezákonnosť rozhodnutí, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa rozhodol v súlade so zákonom, pokiaľ žalobe vyhovel.

Odvolačný súd predovšetkým zamerlal svoju pozornosť námietke odvolateľa, ktorou namietal nedostatok svojej pasívnej legitimácie.

Podľa § 250 ods. 1, veta prvá, ods. 4 O.s.p. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný.

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že o odvolaní žalobkyne proti prvostupňovému rozhodnutiu – disciplinárnemu rozkazu o uložení disciplinárneho opatrenia

rozhodnutím napadnutým žalobou rozhodlo Veliteľstvo vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky vo Zvolene zastúpené veliteľom vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky, ktorá skutočnosť vyplýva z úvodnej časti tohto rozhodnutia.

Podľa § 81 zákona č. 346/2005 Z.z. sa na konanie vo veciach služobného pomeru profesionálneho vojaka vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, teda správny poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže zákonodarca v právnej úprave konania a rozhodovania o uložení disciplinárneho opatrenia nevyklučuje postup podľa správneho poriadku, sa na takéto konanie vzťahuje postup podľa správneho poriadku, z ktorých dôvodov rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia musí spĺňať náležitosti zákonom stanovené v právnej norme ustanovenej v § 47 správneho poriadku.

Pokiaľ teda o odvolaní žalobkyne proti prvostupňovému rozhodnutiu rozhodlo Veliteľstvo vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky vo Zvolene zastúpené veliteľom vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky ako odvolací správny orgán, ktorý sa tak sám označil v úvodnej časti preskúmaného rozhodnutia, v danom prípade žalobkyňa podala správne žalobu proti žalovanému správneho orgánu, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Z uvedených dôvodov žalobkyňa nepochybila, keď žalobu podala proti žalovanému Veliteľstvu vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky vo Zvolene zastúpenému veliteľom vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky, pretože žalovaného označila tak, ako sa sám v zmysle § 47 ods. 5 správneho poriadku v spojení s § 81 zákona č. 346/2005 Z.z. označil.

Odvolací súd súhlasil s tvrdením odvolateľa, že veliteľstvo vzdušných síl nie je ani orgánom štátnej správy, ani orgánom územnej samosprávy, ani orgánom záujmovej samosprávy a ani právnickou alebo fyzickou osobou, ktorej by zákonodarca zveril rozhodovanie o právach alebo povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy, teda nie je orgánom, rozhodnutia ktorého sú súdy podľa § 244 O.s.p. oprávnené preskúmať, keď podľa § 127 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. predmetné rozhodnutie bol oprávnený vydať len veliteľ v rámci disciplinárnej právomoci a nie veliteľstvo. Z uvedených skutkových zistení však vyplýva, že o odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa rozhodol ten, kto nemal právomoc o ňom rozhodovať. Podľa názoru odvolacieho súdu takúto nezákonnosť je možné odstrániť len zrušením takéhoto rozhodnutia. Odvolací súd vzhľadom na uvedené považoval za právne bezvýznamné tvrdenie odvolateľa, že nemožno za riadne žalovaný subjekt považovať organizačnú zložku, ktorej je tento subjekt veliteľom, vychádzajúc z podmienok uvedených v § 244 ods. 2 O.s.p. ako aj, že nemá právnu subjektivitu a súčasne jeho tvrdenie, že žalobkyňa bola v konaní zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom a ten by mal vedieť, kto je žalovaným v konaní o preskúmanie správnych rozhodnutí súdom.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.) je posudzovať, či správne orgány vecne príslušné na konanie si zadovážili dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistili vo veci skutočný stav, či konali v súčinnosti s účastníkom konania, či ich rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu

je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma tak hmotnoprávne ako aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, pričom v prípade procesného pochybenia skúma, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy (§ 250i ods. 1, 2 O.s.p.).

V zmysle uvedeného je teda úlohou súdu v rámci súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia predovšetkým skúmať, či rozhodnutie vydal vecne príslušný orgán. Pokiaľ teda zo skutkových zistení v danom prípade z rozhodnutia o odvolaní žalobkyne proti disciplinárnemu rozkazu vyplýva, že „Veliteľstvo vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky vo Zvolene zastúpené veliteľom vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky, ktorý je v zmysle § 58 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení oprávnený rozhodnúť o odvolaní“, vydalo predmetné rozhodnutie, uvedená skutočnosť spôsobuje nesprávnosť v označení orgánu vecne príslušného na konanie majúce za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ ide o vec samú odvolací súd zastáva zhodný názor ako súd prvého stupňa, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa trpí vadou nezákonnosti spočívajúcej v tom, že vo výroku prvostupňového rozhodnutia nie je uvedený skutok, ktorým sa žalobkyňa mala dopustiť disciplinárneho previnenia, ktorá skutočnosť má za následok neúplnosť výroku rozhodnutia spôsobujúce jeho nezrozumiteľnosť pre neurčitosť.

Z právnej úpravy zákona č. 346/2005 Z.z. a ani z právnej úpravy správneho poriadku, na ktorú zákon č. 346/2005 Z.z. vo vzťahu konania vo veciach služobného pomeru profesionálneho vojaka (§ 81) odkazuje, nevyplýva právna úprava postupu rozhodovania pri ukladaní disciplinárneho potrestania, a preto v tomto prípade bolo povinnosťou príslušného orgánu použiť analógiu zákona, na základe ktorej v prípade rozhodovania o vine a treste treba postupovať v zmysle právnej úpravy ustanovenej v trestnom zákone, z ktorej právnej úpravy vyplýva, že pokiaľ sa rozhoduje o vine a ukladá sa trest za skutok kladený sankcionovanému za vinu, z výroku rozhodnutia musí byť určitým a zrozumiteľným spôsobom zrejme rozhodnutie o jeho vine za skutok, ktorý spáchal a za ktorý bol uznaný vinným a rozhodnutie o uložení trestu.

Odvolací súd preto súhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že pokiaľ aj zákonodarca v zákone č. 346/2005 Z.z. a ani v správnom poriadku výslovne neuvádza, že súčasťou výroku o uložení disciplinárneho opatrenia je uvedenie skutku, na základe ktorého sa účastníkovi disciplinárne opatrenie ukladá, je povinnosťou správneho orgánu uviesť skutok, ktorým sa účastník dopustil disciplinárneho previnenia, za ktorý sa mu ukladá disciplinárne opatrenie. Takáto povinnosť správneho orgánu vyplýva z obsahu právnej normy v § 47 ods. 2 správneho poriadku v spojení s § 81 a s § 82 ods. 2 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z.z., keď zákonodarca v nej uvádza, že výrok obsahuje rozhodnutie o veci. V disciplinárnom konaní predmetom konania je posudzovanie disciplinárneho previnenia účastníka, ktorý sa ho

dopustil na základe konania resp. nečinnosťou a v prípade preukázania, že účastník sa dopustil disciplinárneho previnenia skutkom kladeným mu za vinu, správny orgán mu za takéto previnenie ukladá disciplinárne opatrenie, ktorá skutočnosť sa musí premietnuť aj do výroku rozhodnutia, ktorým správny orgán rozhoduje o veci samej, a preto nie je možné považovať za súladné so zákonom, ak správny orgán vo výroku rozhodnutia, ktorým rozhoduje v disciplinárnom konaní, uvedie len, že účastníkovi konania ukladá disciplinárne opatrenie, pričom z takéhoto výroku nie je zrejmý skutok, ktorým sa účastník dopustil disciplinárneho previnenia, za ktorý sa mu disciplinárne opatrenie ukladá. Konanie o disciplinárnom previnení a ukladanie sankcie zaň, vychádza zo zásad trestnoprávnej úpravy, v zmysle ktorej bez ohľadu na to, či ide o trestnú zodpovednosť podľa trestného práva, administratívne trestanie alebo disciplinárne trestanie, obvinený z porušenia právnej povinnosti má vždy právo vedieť, za ktorý skutok sa mu sankcia za porušenie právnej povinnosti ukladá, a preto vo výroku rozhodnutia, ktorým sa mu ukladá sankcia za porušenie právnej povinnosti, by mal byť skutok uvedený určitým spôsobom tak, aby nemohol byť zameniteľný s iným skutkom.

Z uvedených dôvodov, pokiaľ predmetom konania v danej veci bolo posudzovanie disciplinárneho previnenia žalobkyne, bolo povinnosťou správneho orgánu prvého stupňa vo výroku rozhodnutia, ktorým jej uložil disciplinárne opatrenie, uviesť skutok, ktorým sa disciplinárneho previnenia dopustila a za ktorý sa jej predmetné disciplinárne opatrenie uložilo. Neuvedenie skutku vo výroku rozhodnutia treba považovať za formálny nedostatok rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ktorý nedostatok žalovaný správny orgán neodstránil s poukazom na to, že uvedenie skutku v úvodnej časti rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu, ktorým rozhodnutím napokon prvostupňové rozhodnutie potvrdil, nie je možné považovať za odstránenie pochybenia prvostupňového správneho orgánu.

Odvolací súd považoval za dôvodnú námietku žalovaného, že súd prvého stupňa sa dopustil procesného pochybenia, keď bez toho, aby žalobca uplatnil žalobu proti veliteľovi Vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky a bez toho, aby súd akokoľvek o zmene žalovaného procesne rozhodol, v úvodnej časti rozsudku uviedol ako žalovaného veliteľa. Uvedené procesné pochybenie však nepovažoval za takú vadu, ktorá by mala za následok nezákonnosť rozhodnutia vo veci samej (§ 212 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1), keďže pokiaľ by aj napadnutý rozsudok zrušil a vec by vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, po odstránení takejto vady rozhodnutie vo veci samej by sa nezmenilo, a preto zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci súdu prvého stupňa by bolo v rozpore so zásadou zákonnosti a hospodárnosti súdneho konania.

Súd prvého stupňa pochybil, keď preskúmané rozhodnutie zrušil podľa § 250j ods. 3 O.s.p., proti ktorému rozsudku súdu zákonodarca v ustanovení § 250ja ods. 1 nepripúšťa odvolanie. Odvolací súd taktiež na uvedené pochybenie neprihliadol, pretože nemalo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Vzhľadom na uvedené senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že súd prvého stupňa v danej veci sa však náležite zaoberal žalobnými námietkami, pokiaľ ide o námietky týkajúce sa skutkových zistení, posúdenia disciplinárneho previnenia, ako aj posúdenia nepreskúmateľnosti a nezrozumiteľnosti výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a zákonnosti rozhodnutia žalovaného a svoje právne závery aj náležite odôvodnil, s ktorými dôvodmi sa stotožnil aj odvolací súd a na ne poukazuje.

Senát odvolacieho súdu taktiež dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky, z dôvodov uvedených vyššie, pre zrušenie rozhodnutia žalovaného a to z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a/, d/ O.s.p., avšak vzhľadom na vadu prvostupňového správneho rozhodnutia zastáva názor, že v súlade so zásadou zákonnosti a hospodárnosti bolo potrebné zrušiť nielen rozhodnutie žalovaného, ale súčasne aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, a preto odvolací súd zmenil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici tak, že podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. okrem napadnutého rozhodnutia žalovaného zrušil aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vec vrátil žalovanému na nové konanie a rozhodnutie.

Odvolací súd žalobkyni náhradu trov konania nepriznal v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, pretože si ich náhradu neuplatnila.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 26. októbra 2011

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth